

ger anføres i bemærkningerne til det ovennævnte lovforslag følgende:

»Særligt hvad angår forholdet mellem forslaget til lov om behandling af personoplysninger og arkivlovgivningen, bemærkes, at lovforslaget bygger på den forudsætning, at spørgsmålet om arkivmæssig anvendelse (behandling) af personoplysninger afgøres efter arkivlovgivningens regler herom (og ikke efter regler i lov om behandling af personoplysninger kapitel 4), medens de øvrige generelle regler i lov om behandling af personoplysninger finder anvendelse på arkivmæssig behandling af personoplysninger, medmindre det databeskyttelsesretlige spørgsmål er reguleret i arkivlovgivningen.«

Nærværende lovforslag bygger på den samme ordning og indeholder en række bestemmelser om arkivmæssig behandling af personoplysninger. Medmindre andet er fastsat i arkivlovgivningen, vil det i øvrigt være reglerne i lov om behandling af personoplysninger, der finder anvendelse på arkivernes behandling af personoplysninger. Dette indebærer bl.a., at de regler i lov om behandling af personoplysninger, der vedrører anmeldelse til Datatilsynet af behandling af personoplysninger samt registreredes rettigheder, som udgangspunkt finder anvendelse. Tilsynet med bl.a. disse reglers overholdelse i forbindelse med offentlige arkivers behandling af personoplysninger føres af Datatilsynet, jf. kapitel 16 i lovforslaget om behandling af personoplysninger.

For så vidt angår bestemmelserne i kapitel 9 i lovforslaget om behandling af personoplysninger om den registreredes indsigt bemærkes dog, at der i det foreliggende ændringslovforslag foreslås fastsat særlige regler for proceduren i forbindelse med anmodning om indsigt. Der henvises herom til ændringsforslag nr. 14 og bemærkningerne hertil.

Særligt om § 14 i forslag til lov om behandling af personoplysninger

Som § 14 i forslag til lov om behandling af personoplysninger er indsat følgende bestemmelse, der i det væsentlige svarer til bestemmelsen i lov om offentlige myndigheders registre, § 9, stk. 4, jf. arkivlovens § 37. Bestemmelsen lyder:

»Oplysninger, som er omfattet af denne lov, kan overføres til opbevaring i arkiv efter reglerne i arkivlovgivningen.«

Af bemærkningerne til denne bestemmelse fremgår:

»Bestemmelsen regulerer spørgsmålet om arkivering. Efter bestemmelsen kan oplysninger, som er omfattet af loven, overføres til opbevaring i arkiv efter

reglerne i arkivlovgivningen. Bestemmelsen indebærer, at der vil kunne ske arkivering af oplysninger i det omfang, dette følger af reglerne i arkivlovgivningen. Dette gælder for oplysninger, som er behandlet for såvel offentlige myndigheder som for private. Med hensyn til de private arkivalier bemærkes, at den foreslåede bestemmelse er udtryk for en kodificering af, hvad der antages at gælde efter lov om private registre. [...] Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.2.11.3. og betænkningen, side 145-150.«

Udvalget om registerlovgivningen har i Betænkning nr. 1345/1997, s. 166, påpeget, »at en række forhold kan anføres til støtte for, at kompetencen til at meddele tilladelse til arkivering af oplysninger, som er omfattet af lovudkastet, generelt henlægges til Rigsarkivaren. Der kan bl.a. peges på, at Rigsarkivarens udtalelse om, hvorvidt arkivalier er bevaringsværdige, i praksis tillægges stor betydning [...]. Endvidere kan der peges på, at den forventede udvikling hen imod digital forvaltning også synes at tale for, at kompetencen til at meddele tilladelse til arkivering af oplysninger, som er omfattet af lovudkastet, henlægges til Rigsarkivaren. Herved vil retstilstanden svare til de regler, der i dag gælder for papirbaserede arkivalier.«

Kulturministeriet er enig i udvalgets vurdering, og det foreslås således at ophæve de bestemmelser i den gældende arkivlov, der fastsætter inddragelse af Registertilsynet ved afgørelsen af konkrete bevaringssager, nemlig § 14.

Det tilføjes, at en nyordning vil medføre en administrativ forenkling. Statens Arkiver har oplyst, at der i perioden 1992-1997 er forelagt Registertilsynet ca. 70 sager, der vedrører bevaring af registre. I perioden 1998-2000 forventes det, at Statens Arkiver efter den gældende ordning vil skulle indstille ca. 550 registre til bevaring. Det mere omfattende virkeområde for lovgivningen om behandling af personoplysninger i forhold til den gældende registerlovgivning ville sammen med udviklingen hen imod digital forvaltning resultere i, at en stigende mængde konkrete afgørelser af arkiveringsspørgsmål skulle træffes af Datatilsynet.

Forslag til ændringer i arkivlovgivningen

Som ovenfor bemærket er Kulturministeriet enig i det synspunkt, at reguleringen af den behandling af personoplysninger, der sker primært af hensyn til historiske eller videnskabelige forskningsformål, skal finde sted i arkivlovgivningen. Denne lovgivning må endvidere indeholde bestemmelser, der sikrer varetagelsen af de databeskyttelsesmæssige vilkår for opbe-